

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), της 4ης Ιουνίου 2013, στην υπόθεση R 1308/2012-5, με αντικείμενο την αριθ. 010355527 αίτηση καταχώρισεως του λεκτικού σήματος «SUBSCRIBE» ως κοινοτικού σήματος καθώς και την προγενέστερη απόφαση του τμήματος σημάτων του ΓΕΕΑ, της 22ας Μαΐου 2012, στο μέτρο που απορρίπτει την αίτηση καταχώρισεως του σήματος,
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «SUBSCRIBE» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 16 και 42 — Αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος αριθ. 10 355 527

Απόφαση του εξεταστή: Απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Προβαλλόμενοι λόγοι:

- παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', και παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009·
- παράβαση του άρθρου 83 του κανονισμού 207/2009 σε συνδυασμό με την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως καθώς και τα άρθρα 6 και 14 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, η οποία υπογράφηκε στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950, όπως τροποποιήθηκε με το πρωτόκολλο αριθ. 11 που τέθηκε σε ισχύ την 1η Νοεμβρίου 1998·
- παράβαση του άρθρου 56 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Προσφυγή-αγωγή της 5ης Αυγούστου 2013 — T & L Sugars και Sidul Açúcares κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-411/13)

(2013/C 274/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες-ενάγουσες: T & L Sugars Ltd (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο), και Sidul Açúcares, Unipessoal L^{da} (Santa Iria de Azóia, Πορτογαλία) (εκπρόσωποι: D. Waelbroeck, lawyer, και D. Slater, Solicitor)

Καθών-εναγόμενοι: Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η Ευρωπαϊκή Ένωση, εκπροσωπούμενη στην παρούσα υπόθεση από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών-εναγουσών

Οι προσφεύγουσες-ενάγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει σειρά κανονισμών της Επιτροπής που θέτουν σε μειονεκτική ανταγωνιστική θέση τις επιχειρήσεις κατεργασίας ζαχαροκάλαμου, ήτοι (i) τους κανονισμούς 505/2013⁽¹⁾ και 629/2013⁽²⁾ που θεσπίζουν έκτακτα μέτρα όσον αφορά τη διάθεση ζάχαρης και ισογλυκόζης εκτός ποσόστωσης στην αγορά της Ένωσης με μειωμένη εισφορά κατά τη διάρκεια της περιόδου εμπορίας 2012/2013; (ii) τους κανονισμούς 574/2013⁽³⁾ και 677/2013⁽⁴⁾ σχετικά με τον καθορισμό του συντελεστή κατανομής για τις διαθέσιμες ποσότητες ζάχαρης εκτός ποσόστωσης που προβλέπεται να πωληθούν στην αγορά της Ένωσης με μειωμένη εισφορά επί του πλεονάσματος, και (iii) τους κανονισμούς 460/2013⁽⁵⁾ σχετικά με τον ελάχιστο δασμό που καθορίζεται για τη ζάχαρη κατόπιν του τρίτου επιμέρους διαγωνισμού στο πλαίσιο του διαγωνισμού που έχει προκηρυχθεί με τον εκτελεστικό κανονισμό, και 542/2013⁽⁶⁾ σχετικά με τον ελάχιστο δασμό που καθορίζεται για τη ζάχαρη κατόπιν του τέταρτου επιμέρους διαγωνισμού στο πλαίσιο του διαγωνισμού που έχει προκηρυχθεί με τον εκτελεστικό κανονισμό, καθώς και να κρίνει παραδεκτό και βάσιμο τον λόγο περί ελλείψεως νομιμότητας, υπό το πρίσμα του άρθρου 277 ΣΛΕΕ, του κανονισμού 36/2013⁽⁷⁾ σχετικά με την προκήρυξη διαρκούς διαγωνισμού για την περίοδο εμπορίας 2012/2013 για την εισαγωγή ζάχαρης των κωδικών ΣΟ 1701 14 10 και 1701 99 10 με μειωμένο δασμό,
- επικουρικός, να κρίνει παραδεκτό και βάσιμο τον θεμελιούμενο στο άρθρο 277 ΣΛΕΕ προβληθέντα λόγο περί ελλείψεως νομιμότητας των κανονισμών 505/2013 και 629/2013,
- να κρίνει ότι το άρθρο 186, στοιχείο α', του κανονισμού 1234/2007⁽⁸⁾ (Ενιαίος κανονισμός) δεν είναι σύνομο υπό το πρίσμα του άρθρου 277 ΣΛΕΕ, καθόσον δεν συνιστά ορθή μεταφορά των κρίσιμων διατάξεων του κανονισμού 318/2006⁽⁹⁾,
- να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία εκπροσωπείται από την Επιτροπή, να αποκαταστήσει κάθε ζημία που υπέστησαν οι προσφεύγουσες-ενάγουσες ως αποτέλεσμα της εκ μέρους της Ένωσης αδετήσεως των νομικών της υποχρεώσεων και να προσδιορίσει το ύψος αυτής της αποζημιώσεως για τη ζημία που υπέστησαν οι προσφεύγουσες-ενάγουσες κατά την περίοδο από 1ης Απριλίου 2013 μέχρι 30ής Ιουνίου 2013 στα 42 261 036 ευρώ, πλέον κάθε ζημίας που εξακολουθούν να υφίστανται οι προσφεύγουσες-ενάγουσες μετά τον χρόνο αυτό ή κάθε άλλο ποσό που να αντιστοιχεί στη ζημία που έχουν υποστεί ή που θα υποστούν οι προσφεύγουσες-ενάγουσες και την οποία θα αποδείξουν κατά τη διάρκεια της παρούσας δίκης ώστε να ληφθεί ιδίως υπόψη προσηκόντως η μέλλουσα ζημία, επί δε των προαναφερθέντων ποσών να επιδικαστούν τόκοι από την ημερομηνία δημοσίευσής της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου μέχρι την ημέρα πραγματικής καταβολής τους, και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών ή άλλων εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής οι προσφεύγουσες-ενάγουσες προβάλλουν οκτώ λόγους ακυρώσεως.

- Με τον πρώτο λόγο, οι προσφεύγουσες-ενάγουσες προβάλλουν παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων, λόγω του ότι, αφενός, οι κανονισμοί 505/2013 και 629/2013 προβλέπουν τη γενική εφαρμογή κατ' αποκοπή εισφοράς επί του πλεονάσματος 177 ευρώ και 148 ευρώ ανά τόνο — δηλαδή, λιγότερο από το ήμισυ του συνήθους ποσού των 500 ευρώ ανά τόνο — το οποίο αφορά ορισμένη ποσότητα (σύνολο 300000 τόνων) ζάχαρης, η οποία κατανέμεται ισομερώς αποκλειστικώς μεταξύ των αιτούντων παραγωγών ζαχαρότευτλων. Αφετέρου, ο κανονισμός 36/2013 προβλέπει άγνωστο και μη δυνάμενο να προβλεφθεί δασμό, ο οποίος έχει εφαρμογή μόνο για τους πλειοδότες του διαγωνισμού (οι οποίοι μπορεί να είναι επιχειρήσεις ραφινάριματος ζάχαρης από ζαχαροκάλαμο, επιχειρήσεις μεταποιήσεως ζαχαρότευτλων ή οποιοδήποτε άλλο τρίτο μέρος) και για μη καθορισμένο συνολικό ποσό.
- Με τον δεύτερο λόγο, οι προσφεύγουσες-ενάγουσες προβάλλουν παράβαση του Ενιαίου κανονισμού καθώς και έλλειψη κατάλληλης νομικής βάσεως διότι, όσον αφορά τους κανονισμούς 505/2013 και 629/2013, η Επιτροπή δεν διαθέτει καμία εξουσία αυξήσεως των ποσοστώσεων και υποχρεούται να επιβάλλει υψηλές και αποτρεπτικές εισφορές για τη διάθεση της εκτός ποσοστώσεως ζάχαρης στην αγορά της Ένωσης. Όσον αφορά τους διαγωνισμούς για το ύψος του φόρου, η Επιτροπή σαφώς δεν έχει ούτε εξουσιοδότηση ούτε εξουσία να επιβάλλει τέτοιου είδους ρύθμιση, η οποία ουδέποτε προβλέφθηκε με τη βασική νομοθεσία.
- Με τον τρίτο λόγο, οι προσφεύγουσες-ενάγουσες προβάλλουν παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου καθόσον η Επιτροπή δημιούργησε σύστημα βάσει του οποίου οι τελωνειακοί δασμοί δεν είναι προβλέψιμοι και δεν καθορίζονται με την εφαρμογή συνεκτικών και αντικειμενικών κριτηρίων, αλλά αντιθέτως καθορίζονται βάσει της υποκειμενικής βουλήσεως καταβολής δασμών (και μάλιστα από επιχειρηματίες οι οποίοι υπόκεινται συναφώς σε πολύ διαφορετικές πιέσεις και έχουν πολύ διαφορετικά κίνητρα) χωρίς πραγματικό σύνδεσμο με τα όντως εισαγόμενα προϊόντα.
- Με τον τέταρτο λόγο, οι προσφεύγουσες-ενάγουσες προβάλλουν παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας καθόσον η Επιτροπή μπορούσε κάλλιστα να λάβει λιγότερο περιοριστικά μέτρα για την αντιμετώπιση της ελλείψεως προσφοράς, τα οποία δεν θα λαμβάνονταν αποκλειστικώς σε βάρος των εργασιών ραφινάριματος ζάχαρης τα οποία προβαίνουν σε εισαγωγές.
- Με τον πέμπτο λόγο, οι προσφεύγουσες-ενάγουσες προβάλλουν παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, καθόσον στις προσφεύγουσες-ενάγουσες δημιουργήθηκε η εύλογη προσδοκία ότι η Επιτροπή θα έκανε χρήση των μέσων που παρέχει ο κανονισμός (ΕΚ) 1234/2012 προκειμένου να αποκαταστήσει τον εφοδιασμό με ακατέργαστη ζάχαρη από ζαχαροκάλαμο η οποία προορίζεται για ραφινάρισμα. Στις προσφεύγουσες-ενάγουσες δημιουργήθηκε ομοίως η εύλογη προσδοκία ότι η Επιτροπή θα διατηρούσε την ισορροπία μεταξύ των επιχειρήσεων ραφινάριματος ζάχαρης που προβαίνουν σε εισαγωγές και των εγχώριων επιχειρήσεων παραγωγής ζάχαρης.
- Με τον έκτο λόγο, οι προσφεύγουσες-ενάγουσες προβάλλουν παραβίαση των αρχών της επιμέλειας, της πρόνοιας και της χρηστής διοικήσεως, καθόσον η Επιτροπή υπέπεσε σε πλείονα

θεμελιώδη σφάλματα και αντιφάσεις κατά τη διαχείριση της αγοράς ζάχαρης, από όπου προκύπτει, στην καλύτερη περίπτωση, έλλειψη κατανοήσεως των βασικών μηχανισμών της αγοράς. Παραδείγματος χάρι, ο ισολογισμός της — το οποίο συνιστά ένα από τα κύρια εργαλεία για το περιεχόμενο και τη χρονική στιγμή παρεμβάσεως στην αγορά — περιείχε κεφαλαιώδη λάθη και βασιζόταν σε εσφαλμένη μεθοδολογία. Επιπλέον, τα ληφθέντα από την Επιτροπή μέτρα ήσαν προδήλως ακατάλληλα όσον αφορά τη διακοπή του ανεφοδιασμού.

- Με τον έβδομο λόγο, οι προσφεύγουσες-ενάγουσες προβάλλουν παράβαση του άρθρου 39 ΣΛΕΕ καθόσον η Επιτροπή απέτυχε να υλοποιήσει δύο από τους σκοπούς που τίθενται στην εν λόγω διάταξη της Συνθήκης.
- Με τον όγδοο λόγο, οι προσφεύγουσες-ενάγουσες προβάλλουν παράβαση του κανονισμού 1006/2011⁽¹⁾ του Συμβουλίου, καθόσον οι εφαρμοζόμενοι για τη λευκή ζάχαρη δασμοί υπολείπονται όντως μόνο κατ' ελάχιστο εκείνων που εφαρμόζονται για την ακατέργαστη ζάχαρη, αφού η διαφορά είναι περίπου 20 ευρώ ανά τόνο. Αυτό αντιδιαστέλλεται έντονα με τη διαφορά 80 ευρώ μεταξύ του κανονικού δασμού εισαγωγής για τη ραφινάριση ζάχαρη (419 ευρώ) και εκείνου για την ακατέργαστη ζάχαρη που προορίζεται για ραφινάρισμα (339 ευρώ) τους οποίους ορίζει ο κανονισμός 1006/2011 του Συμβουλίου.
- Επιπροσθέτως, προς στήριξη της αγωγής τους αποζημιώσεως, οι προσφεύγουσες-ενάγουσες διατείνονται ότι, με την αδράνειά της και την ακατάλληλη δράση της, η Επιτροπή υπερέβη κατά σοβαρό και πρόδηλο τρόπο τα όρια της διακριτικής ευχέρειας που της αναγνωρίζει ο κανονισμός 1234/2007. Επιπλέον, η μη έκδοση κατάλληλων μέτρων εκ μέρους της Επιτροπής συνιστά πρόδηλη παράβαση κανόνα δικαίου «που αποσκοπεί στην απονομή δικαιωμάτων στους ιδιώτες». Η Επιτροπή παραβίασε τις γενικές αρχές της ασφάλειας δικαίου, της απαγορεύσεως των διακρίσεων, της αναλογικότητας, της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης καθώς και της επιμέλειας, της πρόνοιας και της χρηστής διοικήσεως, οι οποίες διέπουν το δικαίο της Ένωσης.

⁽¹⁾ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 505/2013 της Επιτροπής, της 31ης Μαΐου 2013, για τη θέσπιση περαιτέρω έκτακτων μέτρων όσον αφορά τη διάθεση ζάχαρης και ισογλυκόζης εκτός ποσόστωσης στην αγορά της Ένωσης με μειωμένη εισφορά επί του πλεονάσματος κατά τη διάρκεια της περιόδου εμπορίας 2012/2013 (ΕΕ L 147, σ. 3).

⁽²⁾ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 629/2013 της Επιτροπής, της 28ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση περαιτέρω έκτακτων μέτρων όσον αφορά τη διάθεση ζάχαρης και ισογλυκόζης εκτός ποσόστωσης στην αγορά της Ένωσης με μειωμένη εισφορά επί του πλεονάσματος κατά τη διάρκεια της περιόδου εμπορίας 2012/2013 (ΕΕ L 179, σ. 55).

⁽³⁾ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 574/2013 της Επιτροπής, της 19ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τον καθορισμό του συντελεστή κατανομής για τις διαθέσιμες ποσότητες ζάχαρης εκτός ποσόστωσης που προβλέπεται να πωληθούν στην αγορά της Ένωσης με μειωμένη εισφορά επί του πλεονάσματος κατά την περίοδο εμπορίας 2012/2013 (ΕΕ L 168, σ. 29).

⁽⁴⁾ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 677/2013 της Επιτροπής, της 16ης Ιουλίου 2013, σχετικά με τον καθορισμό του συντελεστή κατανομής για τις διαθέσιμες ποσότητες ζάχαρης εκτός ποσόστωσης που προβλέπεται να πωληθούν στην αγορά της Ένωσης με μειωμένη εισφορά επί του πλεονάσματος κατά την περίοδο εμπορίας 2012/2013 (ΕΕ L 194, σ. 5).

⁽⁵⁾ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 460/2013 της Επιτροπής, της 16ης Μαΐου 2013, σχετικά με τον ελάχιστο δασμό που καθορίζεται για τη ζάχαρη κατόπιν του τρίτου επιμέρους διαγωνισμού στο πλαίσιο του διαγωνισμού που έχει προκηρυχθεί με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 36/2013 (ΕΕ L 133, σ. 20).

- (⁶) Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 542/2013 της Επιτροπής, της 13ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τον ελάχιστο δασμό που καθορίζεται για τη ζάχαρη κατόπιν του τέταρτου επιμέρους διαγωνισμού στο πλαίσιο του διαγωνισμού που έχει προκηρυχθεί με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 36/2013 (ΕΕ L 162, σ. 7).
- (⁷) Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 36/2013 της Επιτροπής, της 18ης Ιανουαρίου 2013, σχετικά με την προκήρυξη διαρκούς διαγωνισμού για την περίοδο εμπορίας 2012/2013 για την εισαγωγή ζάχαρης των κωδικών ΣΟ 1701 14 10 και 1701 99 10 με μειωμένο δασμό (ΕΕ L 16, σ. 7).
- (⁸) Κανονισμός (ΕΚ) 1234/2007 του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2007, για τη θέσπιση κοινής οργάνωσης των γεωργικών αγορών και ειδικών διατάξεων για ορισμένα γεωργικά προϊόντα (Ενιαίος κανονισμός ΚΟΑ) (ΕΕ L 299, σ. 1).
- (⁹) Κανονισμός (ΕΚ) 318/2006 του Συμβουλίου, της 20ής Φεβρουαρίου 2006, για την κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα της ζάχαρης (ΕΕ L 58, σ. 1).
- (¹⁰) Κανονισμός (ΕΕ) 1006/2011 της Επιτροπής, της 27ης Σεπτεμβρίου 2011, περί τροποποίησης του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (ΕΕ L 282, σ. 1).

Προσφυγή της 9ης Αυγούστου 2013 — Chin Haur Indonesia κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση T-412/13)

(2013/C 274/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Chin Haur Indonesia (Tangerang, Ινδονησία) (εκπρόσωποι: T. Müller-Ibold και F.C. Laprénote, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει μερικώς τα άρθρα 1, παράγραφος 1 και 1, παράγραφος 3 του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 501/2013 (¹) του Συμβουλίου, κατά το μέτρο που το Συμβούλιο επέβαλε δασμό ανταντάμπινγκ και στην προσφεύγουσα και απέρριψε την αίτηση απαλλαγής της,
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά και λοιπά έξοδα του προσφεύγοντος σχετικά με την παρούσα υπόθεση, και
- να λάβει κάθε άλλο μέτρο που θεωρεί κατάλληλο.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους ακυρώσεως.

1) Με τον πρώτο λόγο, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η Επιτροπή και το Συμβούλιο δεν απέδειξαν καταστρατήγηση αναφορικά με εισαγωγές από την Ινδονησία και συνεπώς υπέπεσαν σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, καθόσον:

- το συμπέρασμα ότι υπήρξε αλλαγή στον τρόπο διεξαγωγής των εμπορικών συναλλαγών είναι προδήλως εσφαλμένο.
- το Συμβούλιο εσφαλμένα έκρινε ότι Ινδονήσιοι παραγωγοί, ιδίως η προσφεύγουσα, μεταφόρτωναν ποδήλατα από την Κίνα στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

2) Με τον δεύτερο λόγο, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι το Συμβούλιο κατέληξε εσφαλμένα στο συμπέρασμα ότι η προσφεύγουσα δεν ήταν συνεργάσιμη και εξ αυτού του λόγου εδικαιολογείτο απόρριψη της αιτήσεως απαλλαγής της, καθόσον:

- η προσφεύγουσα συνεργάστηκε στον μέγιστο δυνατό βαθμό,
- το συμπέρασμα περί μη συνεργασίας είναι αδικαιολόγητο,
- το συμπέρασμα του Συμβουλίου περί μη συνεργασίας στερείται αιτιολογίας,
- Το Συμβούλιο δεν έλαβε υπόψη πρόσθετες πληροφορίες που παρασχέθηκαν από την προσφεύγουσα.

3) Με τον τρίτο λόγο, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι κατά την έρευνα παραβιάστηκαν οι διαδικαστικές εγγυήσεις, καθόσον:

- η Επιτροπή δεν τήρησε την υποχρέωσή της να κρίνει αντικειμενικά τα στοιχεία που είχε στη διάθεσή της,
- η έρευνα της Επιτροπής πάσχει από διαδικαστικές παρατυπίες.

4) Με τον τέταρτο λόγο, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η άρνηση να της χορηγηθεί έκπτωση συνιστά παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, καθώς:

- η Επιτροπή μερολήπησε εις βάρος της προσφεύγουσας χορηγώντας απαλλαγή σε εξαγωγείς που βρίσκονταν σε παρόμοια θέση με εκείνην, ενώ απέρριψε τη δική της αίτηση απαλλαγής,
- η προσφεύγουσα έτυχε της ίδιας μεταχειρίσεως με παραγωγούς που αρνήθηκαν πλήρως να συνεργαστούν.

5) Με τον πέμπτο λόγο, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι οι περιεχόμενες στον εκτελεστικό κανονισμό διαπιστώσεις σχετικά με τη ζημία και το ντάμπινγκ δεν συνάδουν με τον βασικό κανονισμό ανταντάμπινγκ, καθόσον:

- η διαπίστωση περί υπονομιεύσεως του επανορθωτικού αποτελέσματος του δασμού ανταντάμπινγκ είναι εσφαλμένη.